

MĪLESTĪBAS MOTIVĒTA KALPOŠANA

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

2. Kor. 1:3–14; 2. Kor. 2:17; 2. Kor. 4:2; 1. Kor. 16:5–7; 2. Kor. 7:5–13; 2. Kor. 2:5–17.

ATMIŅAS PANTS:

“Jo lielās bēdās un sirds bailēs un ar daudz asarām es jums esmu rakstījis, nevis lai jūs skumdinātu, bet lai jūs redzētu manu lielo mīlestību uz jums” (2. Kor. 2:4).

Apustulim Pāvilam nebija viegla dzīve. Papildus tam, ka viņš pabija gan cietumā, gan dažādās dzīvībai bīstamās situācijās, viņš rakstīja: “No jūdiem es esmu dabūjis piecas reizes četrdesmit sitienu bez viena. Trīs reizes dabūju rīkstes, vienreiz mani mētāja akmeņiem, trīs reizes biju ūdens briesmās, visu dienu un nakti biju jūras viļņu varā. Bieži biju ceļojumos, ūdens briesmās upēs, laupītāju briesmās, briesmās savu ļaužu vidū, briesmās pagānu vidū, briesmās pilsētā, briesmās tuksnesī, briesmās uz jūras, briesmās viltus brāļu starpā, darbā un pūlēs, daudzās bezmiega naktīs, izsalkumā un slāpēs, daudreiz badā, salā un kailumā. Bez tam vēl viss pārējais, ļaužu pieplūdums ik dienas, rūpes par visām draudzēm.” (2. Kor. 11:24–28)

Tas, ko mēs redzam viņa vēstulēs korintiešiem, ir daļa no “dziļajām rūpēm” (NKJV) par šo draudzi. Par spīti visam, viņa mīlestība pret viņiem nekad nepazuda, tāpat kā nekad nezudīs Kristus mīlestība pret mums. Patiesībā tieši no Jēzus Pāvils iemācījās mīlēt draudzes tā, kā Jēzus mīl mūs (2. Kor. 5:14; salīdzini ar 1. Kor. 11:1).

Iepazīsimies ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 29. augustā.

Pateicība

Izlasi 2. Kor. 1:3–7. Kāds šeit ir Pāvila pateicības iemesls? _____

Pāvila pateicība koncentrējas uz mierinājumu, ko Dievs sniedz cietējiem. Šajā tekstā darbības vārds “mierināt” (“parakaleō”) un lietvārds “mierinājums” (“paraklēsis”) sastopami desmit reizes. Tas veido vienu trešdaļu no visiem šo vārdu lietojumiem Otrajā vēstulē korintiešiem (kopā 29 reizes). Dievs tiek attēlots kā “žēlastības Tēvs un iepriecināšanas Dievs, kas mūs iepriecina visās mūsu bēdās” (2. Kor. 1:3, 4).

Mierinājums, ko saņemam no Dieva, nav domāts tikai mums pašiem (2. Kor. 1:4, 5). Tikai sirds, kas piedzīvojusi Dieva mierinājumu, var efektīvi sniegt mierinājumu arī citiem cietējiem. Pāvils varēja mierināt citus, jo viņš pats savās ciešanās saņēma mierinājumu no Dieva. “Ja mēs ciešam, tas ir jūsu mierinājumam un pestīšanai [...]. Un, ja mēs tiekam mierināti, tas ir jūsu mierinājumam un pestīšanai” (2. Kor. 1:6, NKJV). Tā ir mīlestība!

Par ko Pāvils izsaka pateicību 2. Kor. 1:8–11? _____

Pāvils runā par neizmērojamām un pārāk lielām grūtībām, kas lika viņam un palīgiem baidīties, ka viņu gals ir klāt (2. Kor. 1:8). Uz brīdi viņi domāja, ka augšāmcelšanās ir vienīgā cerība. Taču Dievs viņus atbrīvoja, un situācija mainījās (2. Kor. 1:10). No nāves baiļu stāvokļa (2. Kor. 1:8) viņi pārgāja uz cerību, ka Dievs viņus atkal atbrīvos (2. Kor. 1:10). Dieva uzvaras pagātnē dod mums pārliecību, ka Viņš tā darīs arī nākotnē. Dievs izmanto ciešanas, lai mums mācītu Viņam uzticēties. Grūtības var novest pie garīgas izaugsmes, vismaz kamēr mēs ļaujam, lai tās mūs tuvina Dievam. Pāvila pateicība arī parāda aizlūgšanu spēku un pateicību, ko piedzīvojam Dieva glābšanas dēļ (2. Kor. 1:11).

Kas jums ir palīdzējis tikt galā ar ciešanām, kuras mēs visi kaut kādā veidā piedzīvojam? _____

Vienkāršība un sirsnīgums

Vakar mēs uzzinājām, ka Pāvila mīlestība pret korintiešiem izpaudās tajā, ka viņš viņus mierināja grūtību brīžos, tāpat kā saņēma mierinājumu no Dieva savās ciešanās (1. Kor. 1:1–11). Šodien mēs redzēsim, ka viņa mīlestība pret viņiem izpaudās arī godīgumā, ko viņš un viņa palīgi parādīja attiecībās ar draudzes locekļiem Korintā.

Salīdzini 2. Kor. 1:12–14, 2. Kor. 2:17 un 2. Kor. 4:2. Kā Pāvila patiesums atklāj viņa mīlestību pret korintiešiem? _____

---

2. Kor. 1:12–14 ievada tēzi, ko Pāvils attīsta pārējā vēstulē. Daži Korintā apšaubīja viņa godīgumu un apustuļa statusu. Viņi domāja, ka Pāvilam ir mainīga un nenoteikta daba, kas nav piemērota apustuļa kalpošanai. Atbildot Pāvils uzsver, ka viņš un viņa biedri pret viņiem ir izturējušies ar visaugstāko godīgumu.

Pāvila un viņa līdzgaitnieku rīcību raksturo divi vārdi: vienkāršība un patiesums (2. Kor. 1:12). “Patiesums” šeit tulkots no grieķu vārda “haplotēs” un šeit attiecas uz personīgu godīgumu runā vai uzvedībā; īsi sakot, tas atklāj motīvu tīrību (Ef. 6:5, Kol. 3:22). Savukārt termins “patiesums” (no grieķu “eilikrineia”) arī norāda uz godīgumu un tīriem motīviem.

Korintiešiem nevajadzēja šaubīties par Pāvila nodomu skaidrību. Viņš skaidri norāda, ka viņa vienkāršība un patiesums nāk no Dieva. To labi atspoguļo “New English Translation” Bībeles tulkojums angļu valodā, kas piemin “tīrus motīvus un patiesumu, kas nāk no Dieva” (2. Kor. 1:12). Tajā pašā pantā Pāvils apgalvo, ka šīs kalpošanas īpašības mums tiek dotas “Dieva žēlastībā”.

Izskatās, ka Pāvila pretinieki iepriekšējās rakstiskajās saziņās viņa vārdus bija pārpratuši (2. Kor. 1:13, 14). Pāvils garantē, ka viņa nodomi ir skaidri un saprotami. Viņš bija pārliecināts, ka viņa vārdu, nodomu un rīcības taisnīgums kļūs skaidrs “Kunga Jēzus dienā” (2. Kor. 1:14).

Kāda ir tava pieredze, kad tavi motīvi vai nodomi, lai cik labi domāti un patiesi tie būtu, tikuši apšaubīti vai izaicināti? Ko tas stāsta par to, cik uzmanīgiem mums jābūt, apšaubot citu cilvēku motīvus? _____

Plānu maiņa mīlestības dēļ

Mēs redzējām, ka daži Korintā apšaubīja Pāvila nodomus un mīlestību. Šodien aplūkosim vienu konkrētu iemeslu: viņa ceļojuma plānu maiņu (2. Kor. 1:15–2:4).

Izlasi 1. Kor. 16:5–7. Kāds bija Pāvila sākotnējais ceļojuma plāns? _____

Pāvils bija bijis Korintā jau iepriekš. Saskaņā ar 1. Kor. 16:5, 6 viņš plānoja doties caur Maķedoniju atpakaļ uz Korintu un, iespējams, pavadīt ziemu Korintā. No Korintas viņš plānoja doties uz Jūdeju ar Maķedonijā savāktajiem ziedojumiem trūcīgajiem Jeruzalemē. Tomēr viņš mainīja savus plānus, jo no Korintas Timotejs atnesa sliktas ziņas (1. Kor. 4:17, 1. Kor. 16:10, 2. Kor. 1:1).

Pāvils nolēma doties no Efezas uz Korintu un uz vietas risināt Timoteja ziņotās problēmas. Jaunais maršruts būtu Efeza – Korinta – Maķedonija – Korinta – Jūdeja (2. Kor. 1:15, 16). Viņš devās no Efezas uz Korintu, bet pēc tam atgriezās Efezā. Viņa plāni mainījās. Viņš uzreiz neatgriezās Korintā, jo viņa pēdējā vizīte nebija veiksmīga. Tā vietā viņš atgriezās Efezā un rakstīja vēstuli. Viņš labāk izvēlējās nosūtīt vēstuli, nevis riskēt pasliktināt situāciju ar vēl vienu vizīti (2. Kor. 2:1, 3).

Pāvila nodomi pēdējā vizītē tika pārprasti. Daži Korintā sacīja, ka viņš ir nepastāvīgs un ka viņus pietiekami nemīl (2. Kor. 1:17). Atbildot uz apsūdzībām, viņš vērsa korintiešu uzmanību uz Kristus evaņģēliju. Viņš bija uzticīgs saviem nodomiem apciemot korintiešus vispiemērotākajā laikā, tāpat kā Dievs bija uzticīgs, piepildot savus apsolījumus caur Kristu (2. Kor. 1:18–22).

“Jo, cik ir Dieva apsolišanu, tās ir Viņā jā, tāpēc caur Viņu mūsu āmen Dievam par godu” (2. Kor. 1:20).

Tādējādi viņa atbilde nebija mulsinošs “jā” vai “nē” (“atkarībā no apstākļiem”, kā viņi teica), bet bija “vienmēr jā”, tāpat kā Dieva darbs Kristū ir “vienmēr jā” (2. Kor. 1:19).

Tāpēc iemesls, kāpēc Pāvils rakstīja vēstuli korintiešiem, nevis apmeklēja viņus, bija viņa patiesā mīlestība pret viņiem, nevis pretēji (2. Kor. 2:4). Vēl viena vizīte tūlīt pēc sāpīgās vizītes viņiem sagādātu vēl lielākas sāpes, nevis prieku (2. Kor. 1:24, 2. Kor. 2:3). Cik viegli tika pārprasti viņa labie nodomi!

Piedošana un mīlestības apstiprinājums

Tā vietā, lai otrreiz apciemotu korintiešus, Pāvils, atgriežoties Efezā, nosūtīja viņiem tā saukto “stingro vēstuli” (sk. 2. Kor. 2:3, 4; 2. Kor. 7:8, 12).

Izlasi 2. Kor. 7:5–13. Kāds bija rezultāts tam, ko viņš viņiem uzrakstīja, un kāda bija Pāvila reakcija uz šo rezultātu? _____

_____

Pāvils un Tits vēlāk satikās Maķedonijā, kur no Tita dzirdēja lieliskās ziņas, ka viņa stingrie vārdi ir panākuši pozitīvu rezultātu, tādējādi sagādājot daudz prieka apustuļa sirdij. Ja agrāk daži korintiešu vidū nostājās pret Pāvilu, tagad draudze nostājās viņa pusē. Cik svarīgi ir atbalstīt mūsu vadītājus! Mēs, draudzes locekļi, varam padarīt viņu darbu daudz vieglāku, nekā tas ir.

Izlasi 2. Kor. 2:5–11. Kāda šeit ir galvenā doma? _____

_____

Šis pants attiecas uz draudzes disciplīnu. Pētnieki diskutē, vai pārkāpējs šeit ir tas pats cilvēks ar seksuālo grēku no 1. Kor. 5:1–5 vai arī kāds cits – persona, kas ietekmēja citus draudzē, apsūdzot Pāvilu pretrunībā, ka viņš neesot ņēmis tos vērā savos ceļošanas plānos. Konteksts vairāk atbalsta otro iespēju. Jebkurā gadījumā svarīgākais mācību aspekts šajā pantā attiecas uz to, kā draudzei jāizturas pret apzināti grēkojošu cilvēku.

Šis pants māca, ka draudzes disciplīnas mērķis ir atjaunošana caur piedošanu un mīlestības apliecināšanu pārkāpējam (2. Kor. 2:6–8, 10). Pants arī norāda, ka draudzes disciplīna var būt sāpīga, bet nepieciešama. Tomēr dažas draudzes, kaut arī ar labiem nodomiem, gribēdamas būt “žēlsirdīgas”, var nekad nesaskarties ar kliegdošu grēku. Savukārt citas var būt ļoti stingras un nežēlīgas. Grēku vajag risināt, bet mīlestībā. Tādēļ Pāvils varēja mudināt draudzi apliecināt mīlestību pārkāpējam (2. Kor. 2:8), jo viņš pats mīlēja draudzi (2. Kor. 2:4).

Draudze Korintā varēja mīlēt pārkāpēju (2. Kor. 2:8), jo tā pati bija Dieva mīlestības objekts ar Pāvila mīlestības starpniecību. Ko tas māca par mīlestību? _____

_____

Uzvara Kristū

Izlasi 2. Kor. 2:12, 13. Kur Pāvils devās pēc tam, kad bija uzrakstījis “stingro vēstuli”?

Ko viņš tur darīja? _____

Pāvils devās uz Troādu. Tur viņš sludināja evaņģēliju un redzēja Dieva darbu, taču nevarēja palikt ilgi, jo rūpes par visām draudzēm, īpaši Korintā, smagi noslogoja viņa sirdi. Viņš cerēja satikt Titu Troādā, lai uzzinātu, kā viņa padoms un pārmācība tika uzņemti, bet viņam nācās vilties, jo Tita tur nebija. Tādēļ viņš šķērsoja jūru uz Maķedoniju, kur Filipos satikās ar Timoteju.

Izlasi 2. Kor. 2:14–17. Kāda bija Pāvila reakcija, sastopot Titu Maķedonijā un dzirdot par korintiešu pozitīvo reakciju? _____

Pāvils izjuta milzīgu prieku un pateicību Dievam. Viņa sirds bija pacilāta, redzot, ka stingrā vēstule nesusi labus augļus un ka draudze nostājusies viņa pusē. Viņš slavēja Dievu par uzvaru Kristū un izjuta, ka mīlestība un godīgums, ar kādu viņš sludināja, bija pamanīti un atbalstīti.

Saskaņā ar 2. Kor. 2:17 un 1:12 tas, kas patiesu Kristus kalpu atšķir no viltus mācītāja, ir patiesā kalpa sludināšana ar visu sirdi, mīlot Kristu, nevis savtīgi, bet viltus kalps “izplata” Dieva Vārdu savam labumam.

Kas tevi motivē visā, ko tu dari, īpaši darot to Jēzus vārdā? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Elenas Vaitas grāmatā “Apustuļu darbi” nodaļa “Vēsts ievērota” (323., 324. lpp.).

“Tie, kuri ir izturējuši lielākās bēdas, bieži vien ir tie, kuri nes vislielāko mierinājumu citiem, nesot saules gaismu, kur vien viņi dodas. Šādi cilvēki ir tikuši salauzti un iepriecināti ar savām ciešanām; viņi nezaudēja uzticību Dievam, kad viņus piemeklēja grūtības, bet viņi vēl vairāk pieķērās Viņa aizsargājošajai mīlestībai. Šādi cilvēki ir dzīvs pierādījums Dieva maigajām rūpēm.” (Elena Vaita “God’s Amazing Grace” 122. lpp.)

“Sevi nodevuša kristieša dzīve pastāvīgi izstaro gaismu, mierinājumu un mieru. To raksturo tīrība, takta izjūta, vienkāršība un lietderība. To kontrolē nesavtīga mīlestība, kas izplata svētu ietekmi. Tā ir pilna ar Kristu un atstāj gaismas pēdas visur, kur vien tās īpašnieks dodas.” (“God’s Amazing Grace” 122. lpp.)

“Apustulis Pāvils uzskatīja par nepieciešamu draudzē norāt nepareizības, bet viņš, norādot kļūdu, nezaudēja pašsavaldību. Viņš ar rūpību izskaidroja savas rīcības iemeslu. Cik uzmanīgi viņš darbojās, lai atstātu iespaidu, ka ir draugs tiem, kas kļūdījušies! Tie saprata, ka šī sāpināšana sagādāja viņam sāpes. Viņš viņu prātos atstāja tādu iespaidu, ka viņa intereses ir saistītas ar viņu interesēm.” (Elenas Vaitas komentārs “The SDA Bible Commentary”, 6. sēj., 1094. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. 2. Kor. 2:1–14 Pāvils apliecina savu godīgumu kalpošanā. Kāpēc šī kalpošanas īpašība ir tik būtiska?

2. Fakts, ka Pāvils mainīja savus ceļojuma plānus, liecina par elastības nepieciešamību kristīgajā kalpošanā. Kāpēc ir svarīgi būt atvērtam pārmaiņām, kad tas ir nepieciešams?

3. Pāvils savā kalpošanā piedzīvoja sāpes un trauksmi. Tas skaidri parāda, ka draudzes vadītāji arī ir tikai cilvēki, kas pakļauti ciešanām tāpat kā visi citi. Ko draudzes locekļi var darīt, lai atvieglotu viņu darbu?

4. Pāvils atsaucas uz savu nemieru (2. Kor. 2:13), pirms uzsver savu uzvaru Kristū (2. Kor. 2:14). Kā viņš varēja runāt vienlaikus par savu vājo un stipro pusī? Kā mēs to varam darīt?